

Προφήτης Ηλίας: Μόνος του εναντίον όλων!

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Ο Προφήτης Ηλίας (20 Ιουλίου)

Μέσα στη χορεία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, ξεχωριστή είναι η θέση του προφήτη Ηλία, του οποίου αύριο η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη. Στην Καινή Διαθήκη το όνομα του προφήτη Ηλία αναφέρεται πολλές φορές από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Προδρόμου, είπε πως ο Ιωάννης θα ερχόταν «εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου», θα είχε δηλαδή τα γνωρίσματα και το ζήλο του προφήτη Ηλία, θα ήταν ο ίδιος ο προφήτης Ηλίας, όπως ο λαός τον περίμενε να ξανάρθει. Ο Ιησούς Χριστός, όταν έδωσε μαρτυρία για τον Πρόδρομο Ιωάννη κι έπλεξε το εγκώμιό του, είπε πως αυτός ήταν ο Ηλίας «Αν θέλετε, να το παραδεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας, που έμελλε να έλθει».

[Profitis Ilias](#)

Το πιο σπουδαίο είναι ότι οι μαθητές επάνω στο βουνό, κατά τη θεία Μεταμόρφωση, είδαν τους δύο Προφήτες, το Μωυσή και τον Ηλία, να συνομιλούν με τον Ιησού Χριστό· «Ωφθησαν αυτοίς Μωυσής και Ηλίας μετ' αυτού συλλαλούντες». Όλ' αυτά φανερώνουν την ξεχωριστή θέση του προφήτη Ηλία ανάμεσα στους Προφήτες και μέσα στη συνείδηση του λαού. Ακόμα και στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, ακούον-τας τη διδασκαλία και βλέποντας τα θαύματά του, έβλε-παν τον προφήτη Ηλία, που είχε ξανάρθει. Ο Ιησούς Χριστός ρώτησε «Τίνα με λένουσιν οι άνθρωποι είναι;. Κι οι μαθητές είπαν' « Ιωάννην τον βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν...».

Ο προφήτης Ηλίας ήταν από τη Θέσβη, μια πόλη πέρ' από τον Ιορδάνη, γι' αυτό και λέγεται Θεσβίτης. Προφήτεψε στα χρόνια του βασιλέα Αχαάβ, που βασίλεψε στα 873-854, πριν από τη γέννηση του Ιησού Χριστού. Ο Αχαάβ και μάλιστα η γυναίκα του Ιεζάβελ ήσαν άνθρωποι ασεβείς κι ο πόλεμος του προφήτη Ηλία ήταν εναντίον τους. Η Ιεζάβελ, που δεν ήταν Ισραηλίτισσα και γινότανε αιτία να νοθεύεται η πίστη από ειδωλολατρικά έθιμα, κυνήγησε πολύ τον προφήτη Ηλία, γι' αυτό κι εκείνος αναγκαζότανε διαρκώς να φεύγει και να κρύβεται. Η Ιεζάβελ κυνηγούσε τον προφήτη Ηλία όπως η Ηρωδιάδα τον Ιωάννη τον Πρόδρομο.

Πρώτο μεγάλο σημείο, που έδωσε ο προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε και δεν έβρεξε για τριάμισι χρόνια. Σ' αυτό το διάστημα ο Προφήτης κρυβότανε σε μια σπηλιά σ' ένα χείμαρρο πέρ' από τον Ιορδάνη. Εκεί υπήρχε λίγο νερό, κι ένας κόρακας του πήγαινε τροφή κάθε πρωί. Όταν στέρεψε το νερό, έφυγε ο Προφήτης και πήγε στα Σάρεπτα της Σιδωνίας· όλ' αυτά με εντολή του Θεού. Εκεί φιλοξενήθηκε σε μια χήρα γυναίκα, που είχε λίγο αλεύρι και λίγο λάδι, κι όμως έτρωγαν όλο τον καιρό και δεν έλειψαν. Η χήρα γυναίκα είχ' ένα παιδί κι έτυχε να αρρωστήσει και να πεθάνει. Τότε ο Προφήτης προσευχήθηκε κι ανάστησε το παιδί.

Δεύτερο μεγάλο σημείο, που έδειξε ο Προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε κι ήλθε φωτιά από τον ουρανό. Με προσταγή του βασιλέα Αχαάβ, μαζεύτηκαν τετρακόσιοι ειδωλολάτρες ψευτοϊερείς, που τους προστά-τευε η Ιεζάβελ. Τότε ο προφήτης Ηλίας τους προκάλεσε σ' ένα διαγωνισμό. Τους είπε κι έβαλαν επάνω στο θυ-σιαστήριο τα ξύλα και το σφάγιο για θυσία, κι αρχίσα-νε να τρέχουν γύρω και να φωνάζουν όλη την ημέρα τον ψεύτικο θεό Βάαλ, για να ρίξει φωτιά· «και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις». Τότε ο Προφήτης τους εί-πε· «Κάνετε πέρα! Τώρα θα κάμω εγώ τη θυσία μου». Έκαμε δικό του θυσιαστήριο, έβαλε κι έβρεξαν καλά τρις φορές τα ξύλα με νερό κι ύστερα προσευχήθηκε. Έπεσε τότε φωτιά από τον ουρανό κι αναποδογύρισε κι έκαψε ολόκληρο το θυσιαστήριο.

Ύστερ' απ' αυτό το σημείο, ο λαός έπιασε τους τετρακόσιους ψευτοϊερείς, κι ο προφήτης Ηλίας τους τι-μώρησε αυστηρά. Η Ιεζάβελ, αγριεμένη, κυνήγησε τον Προφήτη, κι εκείνος έφυγε ψηλά στο Χωρήβ, εκεί που πριν πεντακόσια χρόνια ο Μωυσής ήκουσε τη φωνή του Θεού κι είδε τη βάτο να φλέγεται και να μην καίεται. Εκεί ο προφήτης Ηλίας κρυβότανε σε μια σπηλιά, κι ο Θεός τον δίδαξε ένα σπουδαίο μάθημα. Του είπε· «Ανέβα ψηλά στην κορυφή, και θα δεις το Θεό. Θα περάσει δυνατός αέρας· θα γίνει σεισμός· θα δεις φωτιά· και θα περάσει ένα ανάλαφρο και δροσερό αεράκι. Ο Θεός δεν θα είναι ούτε στη θύελλα ούτε στο σεισμό ούτε στη φωτιά, αλλά στο ανάλαφρο αεράκι». Ο Προφήτης Ηλίας υπήρξε ο άνθρωπος, που φλεγότανε ολό-κληρος από θείο ζήλο. Η ζωή του πύρινη κι ο θάνατός του ανάληψη στον ουρανό «επί πυρίνου άρματος». Αμήν.

(+Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου, Εικόνες έμψυχοι, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 246-248)